

Danskeren.

„Danstere“ adkommer hver Tirsdag og Fredag.

Tirsdags-Udgave.

„Danstere“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 41.

Blair, Nebr., Tirsdag d. 23. Maj 1905.

14. Udg.

Ny Udsigt til Fred i Chicago.

Derholdtes ny Konferens mellem „Employers“ og „Teamsters“ i Aftes til Midnat.

I flere Dage saa det ud til, at Strikstritten i Chicago var saa godt som hevet; det berede tun paa hvad Ekspreskompagnierne vilde. Men hos dem strandede netop ogsaa Forhandlingerne, idet de erklærede, at de absolut ikke vilde tage nogen af Strikterne tilbage. Denne Erklæring opførte Teamsters Union i den Grad, at det et Par Dage saa ud, som Striksen vilde blive fornyet med Kraft og ubøved, og der var allerede Tale om at tilkalde Tropper for at holde Orden.

Men saa ved et Møde i Aftes mellem Repræsentanter for begge Parter i Striden synes Stillingen at være bleven forandret. Ekspreskompagnierne vilde rigtig nok ikke vige fra deres Erklæring; men de saa godt som annullerede den alligevel, idet de videre erklærede, at de ikke vilde holde nogen „blacklist“, saa om et Medlem af Unionen, der havde været ansat i et Kompagnis Tjeneste, søgte Plads hos et andet Kompagni, vilde han saa Arbejde, saa snart der var en Plads ledig. Denne Erklæring synes nogenlunde tilfredsstillende saa baade Præsident Spea og Louper Maher for Arbejdsgiverne sagde, at der var gode Udsigter til, at Striksen nu vilde blive hevet. Saaledes lyder Meddelelserne til Morgen Dag.

Situationen i Osten.

Atter høres der intet videre fra Krigstuepladsen, hverken fra Land eller Hav. Der varesles for saa Dage siden om store Begivenheder — Sammenstød mellem Flaaderne, Belejring af Vladivostok og ny Kamp mellem Hærene i Mandchuriet. Men intet videre er hørt. Der siges, at den russiske Flaade har delst sig, men det lader ikke til at være bleven til stort med dens Bevægelse nordpaa. — Japans Flaade ved man fremdeles intet videre om.

Mellem de fjendtlige Lejre i Mandchuriet har der været en Del Skændigheder og Forpostfejter, særlig paa Kusjernes vestre Fløj; men noget almindeligt Angreb fra nogen af Siderne eller Slag af større Udstrækning høres der ikke om. Det hæder sig, at Japanerne er vel forsynede med baade Proviant og Ammunition, og Kusjerne er ogsaa forberede.

Da af de sidste Dages vigtigste Begivenheder i Forbindelse med Krigen er maaste, at Chæren har sendt Viceadmiral Birleff til Vladivostok og givet ham Overtogmanden i Østen over baade Garnisonen i Vladivostok og over Flaaden. Og i St. Petersborg er der udnævnt et nyt Krigsraad med Storfyrst Nicholas Nicholaivitch i Spidsen. Dette Raad skal have Overtogmanden af Operationerne baade til Lands og til Vand, saa der ingen Konflikt skal blive mellem Hær og Flaade.

Modersmaalet.
Øvelse i at tale, læse og skrive Dansk, udarbejdet af Sigurd Anker. Faas nu i Danish Publishing House 128 Sider, indb. Pr. 40c.
Alle Bestillinger bedes nu tilsendt Danish Publishing House, som har overtaget Restoplaget og hele Forhandlingen af denne ypperlige Bog.

Johan Hoch dødsdømt.

Uagtet vi ikke mindes at have meddelt noget om Johan Hoch før, saa har de fleste af vore Læsere nok alligevel læst eller hørt om ham. Dagspressen har i længere Tid af og til indeholdt Meddelelser om ham. Han er en af disse Menneftedens Udflugt, som der lykkeligvis ikke findes mange af.

Han synes at have drevet det som en hel Forretning at gifte velstående Kvinder, narre dem deres Penge fra og saa forsvinde for om kort Tid at dukke op et andet Sted under et andet Navn og spille samme Rolle over igen. Politiet skylder ham for at have ægtet mindst 40 Kvinder i de sidste 15 Aar.

Men han lod det ikke blive ved at forlade sine Koner. Han er kaldt en moderne „Blasfæger“, fordi man mener, han har skilt flere af de Kvinder, han ægtede, af med Livet. Sidste Fredag blev han i Chicago dømt til Døden som Konemorder.

Den Forbrydelse, for hvilken Hoch vil blive hængt, var Mordet paa hans sidste kendte Kone, Mrs. Marie Walcker-Hoch. Hoch havde ikke været gift med denne Kvinde uden nogle få Dage, da hun pludselig blev syg og døde. Saa stiftede han Venskab med en Søster til den afdøde, fattede sig i Besiddelse af hendes Penge og flyede fra Chicago. Denne Søster meddelte ham saa til Politiet, anklaget for at have forgiftet hendes Søster. Saa begyndte man at søge efter ham og fandt ham endelig i New York og bragte ham tilbage til Chicago, hvor han konfronteredes med flere af hans foregivne Koner. Efter længere Tids Forhør blev han saa, som sagt i Fredags, dømt til at dø.

Juryn blev snarere enig end i nogen tidligere Sag paa Reford i Cook County. I mindre end en halv Time var de færdige. Første Stemmegivning angaaende Hæds Styldighed var enstemmig. Ved næste Stemmegivning stemte 10 for Død og 2 for livsvarigt Fængsel. Trede Votering resulterede i, at alle 12 Medlemmer af Juryn stemte for Hochs Død.

„Nu er det vel alt forbi med John“, mumlede Hoch, da Renselsen opløstes, og hans Styld var hæft, og da Ordet Død læstes, stirrede han fortovet paa „jurors“ og sank afmægtigt tilbage paa sin Stol. Hochs Advokat mente, at han vilde anholde om nyt Forhør. Men Hoch, uagtet han paastod sin Ustyldighed i alt uden Bigami, mente, det var til ingen Nytte, og han foretrak Døden for livsvarigt Fængsel — blot det saa snart maatte faa Ende. Da han førtes tilbage til sin Celle, skjædede han en lystig Melodi.

Officer skudt under Dvælserne.

Fra El Reno, Oklahoma, berettes, at under Felttjenesteværelserne i Torsdags, blev Løjtnant E. L. Chapman skudt i Ryggen og øjeblikkelig dræbt af en Kugle, som menes at være afstyret med Vilde. Drabet fandt Sted i General J. M. Lee af San Antonios Nærhedsforhold, som overværede Mandskrene.

Sets Kompagnier Infanteri var engagerede i løbende Kamp over Prærien, og Studet affyredes af en af Kompagniet bag ved Chapman. Man mener, at Kuglen var beregnet for en anden Officer ved Regimentet, men Sagen behandlede med Forsigtighed i Hovedkvarteret. Fortets Officerer er særlig tabte angaaende Affæren. Chapman var kun 30 Aar gammel og havde været Officer siden 1901.

La Follette Sejrhærrer.

Vinder Kampen for Jernbanelovgivning.

Nu vil han tage imod Senatorposten.

I sidste Uge vandt Wisconsin's Guvernør La Follette den største Sejrr under sin politiske Løbebane. Senatet passerede nemlig det Jernbanelovforslag, han saa ihærdigt har kæmpet for; alle tilstedeværende stemte for det. Nu vil Guvernøren, efter at denne hans Hovedkamp er vundet, resignere, kort efter at Legislaturen er ajourneret, og blive U. S. Senator.

Udvalget som uventet efter en hel Dags Debat til sent Aften. Modstanderne saa, det var unyttigt at fortsætte Kampen, og Senator Kreutzer, en af Oppositionens ledende Medlemmer, foreslog at suspenderede Reglerne og stemme over Forslaget. Det skal jo endnu gaa igennem Assemblies, men man tvivler ikke om, at det jo vil sejre der.

Guvernør LaFollette vil benytte Sommermaanederne til at holde 100 Chautauqua - Foredrag. 4. Juli vil han sammen med Wm. Bryan tale i Nebraska City.

„Rate Commission Bill“'s Sejrr fjerner al Tvivl om, at La Follette jo vil modtage Senatorposten. Da Valget overraskes ham, erklærede han, at han ikke vilde modtage det, for Legislaturen havde gennemført en „rate commission bill“, der væsentlig svarede til Forordningerne i sidste republikanske Statsplatform.

Guvernøren har gjort Jernbaneregulering til Genstand for et grundigt Studium, og man mener, at han vil paatræffe den Jernbane Lovgivning, der vil blive forelagt næste Kongres, sin Personlighed. Guvernørens mest begejstrede Venner forudsiger, at han vil blive Præsident Roosevelt's Efterfølger. Han har været valgt til Guvernør i Wisconsin 3 Gange, og han har tjent tre Terminer i Kongressens Underhus.

Beef-Trust Juryn tager Hvil.

Efterat den Storkjæde, som har underlagt Beef-Trust Forholdene, nu har været i Session i tre Maanedre, ajournerede den i sidste Uge. Den 7. Juni skal den atter træde sammen, og saa kan Landet vel snart vente at faa Resultatet af dens Undersøgelser. I Mellemtiden skal saa det gennem Vidneforhøret bundne Materiale gennemgaaes i Justitsministerens Kontor i Washington, og „Indictment“ forberedes.

Reffe H. Lyman, tidligere Formand for National Packing Co., — Hector Strechtmans, tidligere privat (confidentiel) Stenografist for Armour & Co. og Gustave Fremds, tidligere Hovedbet for Aetna Trading Co. fattede under „hørb“ for at fiske deres Nærhedsforhold som Vidner under Rettens Julitermin.

Monument for Columbus.

Der er i Rome startet en Bevægelse for at rejse et Monument for Christoffer Columbus til den Tid, 400 Aarsdagen for hans Død skal fejres (20. Maj 1906).

Man venter, at Vatikanet vil udsætte et Opråd til den hele Verden om at bidrage til Fondet, saa Monumentet maa blive et, der er værdigt den store Opbærer.

Planen er forelagt af Kardinal Richelmy, Erkebiskoppen i Turin. Det foreslaas at rejse Monumentet i Rom i Nærheden af St. Peterstien.

Et smukt Træk af Kong Alfons.

Kong Alfons, der som bekendt er en enraget Automobilist, var for nogle Dage siden, skriver „Berl. Lok.-Anz.“'s Korrespondent i Madrid, paa en Tur over Guadarrama snedækkede Passer, da han fik Dje paa en lille Flot pjaltede Menneft, der var borte hans Opmærksomhed. Det var to Mand og to Kvinder, af hvilke den ene var et lille Barn paa Armen.

Kongen lod sin Vogn holde og spurgte dem ud om Maalet for deres Vandring o.l.v. De fortalte, at de var Arbejdere fra Santander, der vilde til Madrid for at søge Arbejde, da de ikke havde funnet nogen Værelse i deres Hjemstavn, der kunde give dem til Livets Ophold. De vandrede saa den lange Vej til Tods, liggende sig frem fra Landsby til Landsby. De stakles Menneft, der havde fuldstændig lafede Klæder og Sto, var yderst fortomne af Kulde og Sult og vakte i højeste Grad den unge Monarts Medlidenshed. Han greb i sin Lomme og gav Mandene alt, hvad han havde paa sig af Penge, og saa lod han de to Kvinder med deres lille Barn sætte sig op i sin Vogn, idet han overfor Mandfolkene udtalte sin Befalingsøver, at Pladsen forbeholdt ham og saa at medtage dem.

Og saa gik det af Sted ad Madrid til. Undervejs delte Kongen sin medfærdige Afstemsmand med de to Kvinder, som ikke anede, hvem han var, for de kom til Guadarrama, og af Befolkningens arbejdige Hilsener og Hurraraab erfarede, at de sad ved Siden af selve Spaniens Kæmper. Denne, der alle Tiden havde underholdt sig paa det venligste med dem, sørgede nu for Nattehjælp til dem og deres Mand i den lille By, og lovede at tage sig af dem, naar de kom til Madrid.

Det lille elskværdige Træk har naturligvis udløst flere forhøret Kong Alfons' i Høvejen ret betydelige Popularitet.

Bombe eksploderer i Lommen.

Den dræber fire. De blæses til Atomer.

Fra Warsaw, Polen, meldes, at to Detektiver i Fredags satte efter en daerlig fladt Mand, hvis Opsørsel vakte Mistanke. Da de havde forfulgt Manden to „blocks“, snublede denne og faldt. En Bombe, som han havde i Lommen, eksploderede og dræbte baade Manden selv, de to Detektiver og en sjerde, som stod i Nærheden. Flere blev desuden faarede.

Manden var ukendt. Han havde hængt omkring paa offentlige Steder i flere Dage, og Politiet besluttede at undersøge ham. Da Detektiverne nærmede sig Manden, stak han i at løbe og faldt saa med navnte Resultat.

De to Detektiver og den ukendte Mand blev praktisk talt blæst til Atomer. Dele af deres Legemer laa strøbe omkring paa Gade og Fortov, og Binduerne i Forretningsbygningerne i Nærheden af Eksplosionen splintredes.

Bryan paa en Verdensstur.

Det kundgøres fra Lincoln, at Wm. J. Bryan vil foretage en udstrakt Verdensrejse, og at han vil begynde den i en nær Fremtid. Mr. Bryans Opvage med denne Rejse er at studere Kommunale og Jernbaneproblemer i fremmede Lande. Han vil tage Familien med sig. Endog hans gifte Datter, Mrs. Leavitt, skal følge med paa Turen for hendes helbredes Skyld. Turen menes at ville tage et Aar og maaste længere.

Et Barn som Morder.

Hun vilde stjæle Barnvognen, og saa var „baby“en i Vejen.

Fra Toronto, Ont. fortæller følgende sørgelige Historie:

En 13 Aar gammel Pige, Josephine Carr, har bekendt sig skyldig i Mordet paa William Murray, et ni Maaneders gammelt Barn. Det paastaas, at Pigen var kommet i Bane med at stjæle Barnvogne, mens Moderne var i Butikkerne at gøre Indtøbt. Politiet havde fundet flere af disse, som var solgt til Raboer. Sidste Fredag gik Josephine til „the department store“, men fandt en „baby“ i hver Vogn i Fronten af Storet. Saa udsøgte hun den Vogn, der saa bedst ud, og hvori Murray-Barnet var og satte af Sted med den. Hun tog Barnet til Stoven i Nærheden af hendes Hjem, klæbte det af og fastede det over en Brint og saaledes bevirkede dets Død. Senere anbragte hun Barneløbet under en lille Bro og brandte dets Klæder. Næste Dag meldte hun, at hun havde „opdaget“ Barnets Lig under Broen. Mistanken faldt imidlertid straks paa Pigen, og da hun blev bestraffet, gik hun til Bekendelse. Pigen paastaar, at hun har udfanget Ideen om at dræbe Barnet ved at se et Teaterstykke opført.

Man maa grue ved at se et faa ungt Barn saa langt henne paa Forbryderbanen. Og tank saa, om Teatret er medskyldigt!

Fra Vestindien.

Fra Christianssted, St. Croix, skrives den 17. April til Nig. Bur. bl. a. følgende:

Ved et ekstraordinært Møde af St. Croix' Kolonialraad den 10. ds. var Budgettet for det nye Finansaar til 1. Behandling. Det kom derunder til en ret stor Ordveksling mellem folkevalgt Medlem Procurator Statemann og kongevalgt Medlem Pastor Nygaard angaaende den danske lutheriske Kirkes Stilling herude. I Mødetagning til, hvad havde fundet Sted i St. Thomas' Kolonialraad, hvor det fra flere Sider blev hærdet med Styrke, at den lutheriske Kirke nu burde nyde kraftig Støtte ogsaa af nationale Hensyn, blev der af Procurator Statemann rettet en stærk Kritik imod en Bevilling af 150 Dollars paa Budgettet, som i Løbet af de sidste 4 a 5 Aar har været opført som et Tilskud til Christiansheds lutheriske Kirke til Hjælp til Bogningers Vedligeholdelse. Vaade fra Guvernementets Side og af Past. Nygaard blev det hærdet, at denne Kirke har en i Følge Kolonialloven hjemlet Ret til Støtte af det offentlige, og at dens Stilling og særlige Gerning herude maatte gøre det naturligt og rimeligt, at den paakaldte og fik en saadan Støtte, om end der nu ogsaa ventedes betydningsfuld Hjælp fra Moderlandets Kirke.

Gryende Dag.

Af Mathilda Malling. 256 Sider i Omfang. En historisk Roman fra Revolutionskrigen i de Forenede Stater. Denne Bog er ikke saa svær at læse men påfænde naar noget let snyses. Skildringen passer med det historiske fra den Tid og er færdig i et godt Spnøg — fængselsbe og interessant.

Bogen koster 60 c. i Omfang.

Danish Publishing House

: Blair, Nebr.

P. S. Mutebode af samme Forfatter faaes for 50c.

Boerne og Transwals nye Forfatning.

Transvaal har faaet en ny Forfatning, der i sine Hovedtræk er udtalt af den engelske Koloniminister Lyttelton. Da Chamberlain som Koloniminister og Lyttelton's Forgænger var paa en Rundrejse i Sydafrika for ved Selosyn at lære Forholdene der at kende, udtalte han, at fuldt Selostyre var det endelige Maalet, imod hvilket der skulde arbejdes, men at det ikke gik an øjeblikkelig at slaa over dertil, og den af Efterfølgeren givne Forfatning er da heller ingen helt fri, men en dog nogenlunde påfænde Overgang til virkeligt Selostyre, saaledes som dette findes i de store, i Virkeligheden saa godt som ganske frie, engelske Kolonier Canada og Australien.

Den nye lovgivende Forsamling i Transvaal skal nemlig bestaa af Generalguvernøren („Lieutenant Governor“), af fra 6 til 10 officielle eller af den britiske Rigsregering valgte Medlemmer og endelig af fra 30 til 35 almindelig valgte Medlemmer. Paa denne Maade vil den britiske Krone gennem Generalguvernøren og de af den selv valgte Medlemmer kunne øve en påfænde Kontrol med, at Boerne ikke straks politisk og kommunalt kuldkaster alle de Institutioner, som Engländerne er interesserede i at opretholde, efter i Krigen at have østet saa store Strømme af Penge og Blod.

Det kan vistnok fra engelsk Side og dets for udenforstående se ud, som Forfatningen er mere imødestommende, end man paa Forhaand turde have ventet. Men fra Boernes Side ser det anderledes ud, og det er jo naturligt nok. Boernes Misnøje med Forfatningen har faaet et famlet Udtryk ved, at den fra Krigen berømte General Botha gennem dets politiske Organisation „Het Volk“ (Folket) har udfundet en Overtøftelse af den ny Forfatning med Randnoter.

Botha og andre Forerers Krav (som Schalk Burger, Wolmerans, Smuts og General Meyer) gaar ud paa, at Engländerne skal vise Afrigterne Tillid ved at give dem fuldstændigt Selostyre.

Botha og de andre Forerers Misnøje gælder ikke saa meget Forholdsfallet mellem de tronevalgte og de svrige Medlemmer i den lovgivende Forsamling, men meget mere dette, at der er afsligge Ting, som ikke er bleven underlagt denne Forsamling at træffe Bestemmelse om. Hertil hører saa vigtige Sager som Besiddelsesretten over de til Raadighed staaende Pengemidler. Denne Ret er forbeholdt Kronen, og nægtes kan det ikke, at en saadant lovgivende Forsamling, der ikke har financel Bestemmelsesret, er noget af en Humbug - Foramling. Intet Under derfor, at Boerne er misfornøiede.

(Uddrag af „Forward“'s Art. i „Ar. Dbl.“)

Bombekastning i Tyrkiet.

I et dræbt og flere faarede.

Fra Monastir, Tyrkiet, meldes den 19. ds.: En Bombe eksploderede her i Dag Morges, hvorved ti Menneft dræbtes, og flere faarede.

Den største Ophidselse eksisterer her, og der er foretaget flere Arrestationer. Den oprørske Situation har antaget en alvorligere Karakter, og Autoriteterne nødes muligvis til at sende Tropper for at kæde Opstanden.

Der er Sandhedsforhold for, at flere af de faarede vil dø. Befolkningen er grundigt rystet.